

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.036 van 21 januari 2015
in de zaak A. 214.622/VII-39.284.**

In zake : Luc VANDERSTOCKEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Leo Peeters
 kantoor houdend te 1702 Groot-Bijgaarden
 Alfons Gossetlaan 54, bus 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van arrest MHHC-14/83-VK van het Milieuhandavingscollege van 2 december 2014, waarbij het beroep tegen de beslissing van de gewestelijke entiteit van 14 januari 2014, houdende het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete, onontvankelijk wordt verklaard

Het administratief dossier is op 12 januari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In een enig middel wordt de schending ingeroepen van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele

vrijheden (EVRM). Verzoeker zet daarover het volgende uiteen :

"Verzoeker heeft hoger beroep aangetekend 14 februari 2014, binnen de wettelijk vooropgestelde termijn overeenkomstig de artikelen 16.4.39 en 16.4.46 DABM, namelijk de termijn van 30 dagen om beroep in te dienen tegen een beslissing van de AMMC van 14 januari 2014, dat aan verzoeker ter kennis werd gegeven bij aangetekend schrijven van 15 januari 2014.

Op de aangetekende zending van 14 februari 2014 werd echter verkeerdelijk de postcode 1000 Brussel genoteerd, in plaats van 1030 Brussel. Hierdoor heeft de griffie van het Milieuhandhavingscollege het verzoekschrift tot hoger beroep niet ontvangen. Dit berust louter op een materiële vergissing, die is rechtgezet op 18 februari 2014, hetzij dezelfde dag waarop verzoeker kennis heeft genomen van het feit dat de opgegeven postcode niet correct was.

De beslissing van het Milieuhandhavingscollege dat het hoger 'beroep onontvankelijk verklaart, enkel omwille van het feit dat het hoger beroep laattijdig is ingediend, terwijl deze laattijdigheid te wijten is aan een materiële misslag die onmiddellijk werd rechtgezet, schendt het recht van verzoeker op toegang tot de rechter".

De rechtscollages moeten, bij het toepassen van de procedureregels, zowel een overdreven formalisme dat afbreuk zou doen aan het eerlijke karakter van de procedure, als een buitensporige soepelheid die zou leiden tot het afschaffen van de bij de wet vastgestelde procedurele vereisten, vermijden (EHRM, 26 juli 2007, Walchli t. Frankrijk, § 29; 25 mei 2004, Kadlec en anderen t. Tsjechische Republiek, § 26). Het recht op toegang tot een rechter wordt aangetast wanneer de reglementering ervan niet langer de doelstellingen van de rechtszekerheid en de behoorlijke rechtsbedeling dient en een soort van hinderpaal vormt die de rechtzoekende verhindert zijn geschil ten gronde door het bevoegde rechtscollage beslecht te zien (EHRM, 24 mei 2011, Sabri Gunes t. Turkije, § 58; 13 januari 2011, Evaggelou t. Griekenland, § 19; GwH nr. 4/2014, 16 januari 2014). Het Milieuhandhavingscollege stelt vast dat de beroepsmogelijkheden en –modaliteiten werden vermeld in de kennisgeving van de bestreden beslissing. Het aanbrengen van een foutief adres op het beroepsverzoekschrift kan dan ook, volgens de bodemrechter, niet als een overmachtsituatie worden beschouwd.

De Raad van State merkt voorts op dat verzoeker zijn beroepsschrift pas op de laatste dag van de termijn per post heeft verzonden.

Overmacht, die een verlenging van de termijn van hoger beroep tegen een beslissing in burgerlijke zaken mogelijk maakt, kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de betrokkene, die door deze niet kon worden voorzien noch vermeden. De fouten of nalatigheden van de lasthebber verbinden de lastgever wanneer zij binnen de perken van de lastgeving zijn begaan. Ze kunnen op zichzelf geen vreemde oorzaak, toeval of

overmacht opleveren, zelfs al mocht de fout of nalatigheid aan een lasthebber ad litem aangewreven worden. Zo wordt in de civiele rechtspraak aangenomen dat van een normaal voorzichtige advocaat mag worden verwacht dat hij het nodige doet om zijn verzoekschrift in hoger beroep binnen de vervaltermijn neer te leggen. Het betreft hier een resultaatsverbintenis van de advocaat. Indien de advocaat koos voor het laten neerleggen van het bewuste verzoekschrift via de post had hij zich – vóór de vervaltermijn – ervan moeten vergewissen dat dit procedurestuk wel degelijk tijdig was ingediend. Door niet de nodige maatregelen te treffen opdat het verzoekschrift in hoger beroep tijdig zou worden neergelegd, is de advocaat tekortgeschoten aan zijn professionele verplichtingen en heeft hij bijgevolg een fout begaan.

Artikel 6 EVRM heeft niet die strekking dat elke onachtzaamheid, onvoorzichtigheid of fout van een procesvertegenwoordiger waardoor die een procedurele nietigheid of onontvankelijk tot gevolg heeft, voor onbestaande moet worden gehouden.

De verwijzing, door verzoeker, naar rechtspraak van de Raad van State is niet relevant. Deze rechtspraak heeft geen betrekking op de akte van rechtsingang (het verzoekschrift tot nietigverklaring) maar wel op verdere stappen in de reeds aanhangig gemaakte procedure.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. De kosten van het beroep, bepaald op 200 euro, komen ten laste van verzoeker.

Deze beschikking is, na beraad, te Brussel uitgesproken op éénentwintig januari tweeduizend vijftien, door :

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Bart Tettelin

Eric Brewaeys